

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה

פְּרִשֶׁת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי

כה' אדר תש"פ

שבת פרשת החודש

הפטרה: כה אמר ה' אשכ' כל העם הארץ

יציאת השבת ח"ת 19:06

מבשרים חודש ניסן שידול ביום חמישי

המולד ביום שלישי 10:14 ואחד עשר חלקים

גיליון 571

יציאת השבת:

18:30

ירושלים: 18:28

כניסת השבת:

17:20

ירושלים: 17:15

ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

במודרש פרשת קורח מובא: "בכל יום היו מתנים מישראל מאה אנשים, בא דוד ותיקן להם מאה ברכות, כיון שתקנם נעצרה המגפה". ובמסכת מנחות (מג): מבואר שחכמינו דרשו הפסוק (דברים י, יב): "ועתה ישראל מה ה' אלוך שואל מעמך", אל תקרי 'מה' אלא 'מאה', מכאן שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום". חובת אמירת מאה ברכות בכל יום אין הכוונה שיאמר אותן מן השפה ולחוץ כבדרך סגולה, אלא שתהיה לו כוונה אמיתית להודות ולהלל להשם יתברך על כל תנועה ותנועה שעושה כל היום, מהרגע שהחזיר לו הקב"ה, את נשמותו.

ב'חתם סופר' על התורה (פרשת בשלח) כתב שהאדם צריך לחיות תמיד באופן שלא תהיה שליטה לסטרא אחרא על השפע הבא עליו, וצריך הוא להיזהר מזה"מ שהוא בגימטריה מאה, כי הס"מ חולך ממוקם למקום ומשתולל ומדבק בני אדם במחלות קשות וצריך שמירה גדולה להינצל ממנו ועל פי זה מבאר ה'חתם סופר' לשון הפסוק "ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא, ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". בני ישראל טענו בפני משה: הלא כדי להגיע למאה ברכות, צריך האדם לאכול מיני מאכלים שבכוחותיהם שונות, זה מבשרים עליו שהכל, זה מזונות וכן הלאה, אבל עכשיו שנאכל רק קון, איך נגיע למאה ברכות? וזהו "כי לא ידעו מה הוא", לא ידעו איך יגיעו למאה ברכות על ידו. אמנם טעו בזה, כי כל מה שצריך מאה ברכות הוא רק כשאוכלים לחם הבא מן הארץ, כי אז צריך להוציאו ממאה דס"מ ולהכניסו לשליטת אדני, אבל כשאוכלים לחם הבא מן השמים, ממיילא אין עליו שליטת הס"מ, וזהו "ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן ה' לאכלה".

זהו הדבר הראשון שעלינו להתחזק בו ברצוננו להינצל מהמגיפה המשתוללת בעולם, והיינו לחזק את עצמנו באמירת מאה ברכות באופן של התדבקות בהשם יתברך בנתינת הלל והודיה על כל דבר ודבר, ובכך נרחיק את עצמנו משליטת הסטרא אחרא ונהיה תחת שליטת השם יתברך, ונקבל את חיותנו במלואה, אמן כן יהי רצון.

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים * הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

שבת פרשת החודש

שבת האחרונה של אדר, היא הרביעית והאחרונה מ'ארבע פרשיות'. ונקראת 'פרשת החודש', על שם הקריאה שקורין בה למפטיר בפרשת החודש הזה לקם ראש חדשים מסדר בא, בספר שמות, מוציאין בשבת זו שני ספרי תורה, באחד קורין בפרשת השבוע ובשני קורא מפטיר מספר שמות כנ"ל.

כזה ראה וקדש:

"החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה". פרשת החודש נקראת כשאנו מתקרבים לראש חדש ניסן, החדש הראשון לחודשי השנה, אשר בתוכו חג החרות, חג הפסח. הפתיחה לאירועי יציאת מצרים, ההוראה להתכונן לפסח, נאמרה למשה ולאהרן בראש חדש ניסן. ולפיכך אנו קוראים בשבת זו את הפסוקים מפרק י"ב בספר שמות, ובהם המצוות הראשונות שנתנו לעם ישראל. הפסוק הראשון: "החדש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה", מדבר בשני נושאים: הנושא הראשון, קידוש החדש, והעניין השני: קביעתו של ראש חודש ניסן כראש השנה לחודשים.

וכך פירש רש"י שם: "החדש הזה. הראהו לבנה בחדושה ואמר לו כשהירח מתחדש יהיה לך ראש חדש. ואין מקרא יוצא מידי פשוטו, על חדש ניסן אמר לו, זה יהיה ראש לסדר מנין החדשים, שיהא אייר קרוי שני, סיון שלישי: הוזה. נתקשה משה על מולד הלבנה באיזו שעור תראה ותהיה ראויה לקדש, והראה לו באצבע את הלבנה ברקיע, ואמר לו כזה ראה וקדש":

ועדיין יש לשאול מדוע נתקשה משה במולד הלבנה עד שנצטרך הקב"ה להראותה לו באצבע? ונראה כי הטעם הוא, גודל העוצמה שנתן הקב"ה כח ביד חכמי ישראל לקדש את החודשים ולקבוע את הזמנים, ובזה נתקשה משה, הכיצד יקדש אדם את הלבנה? מה אדם ותדעוהו? והוראתו של הקב"ה היתה נתינת הכח ביד משה רבנו, ראש וראשון לחכמי ישראל, להעביר בידו את הכח לחכמים לקדש את החודש.

מצווה זו מלמדת אותנו על קדושת עם ישראל הקובעים על קדושת הזמנים. בסמוך ונראה לראש חודש ניסן, נלמד להעריך את הכוחות שנתן לנו בורא העולם, להוסיף קדושה בעולם.

הטעם לקביעת שבת החודש:

טעם שתקנו לשנות בשבת של ראש חדש ניסן (או בשבת שלפניו) ולהוסיף בה קריאה מעניין היום, מפני חשיבותו של ניסן שהוא ראש לכל החדשים ומלך עליהם (החדש הזה לקם - לכם אותיות מלך), ומצוה לקדש אותו יותר מכל שאר החדשים, לכך מכריזין עליו לקדשו ברבים בשבת שהיא יום כינוס ואסיפה בבתי כנסיות, על ידי קריאה זו בתורה וההפטרה בנביא:

ואין קריאה זו הקידוש של החדש, שאין קידוש החדש אלא בבית דין מומחה בזמן שהיתה נוהגת סמיכה בישראל. ועל ידי עדים שראו את הירח החדש, אבל יש בזה משום תוספת קידוש על ידי ההכרזה בפומבי שעושים לניסן יותר מלחדשים אחרים. ועוד, שעל ידי קריאה זו שמודיעים לעם על כניסת ניסן, מזכירים להם שחג הפסח קרוב לבוא ויכינו עצמם לעלות לרגל. לפי שחמורה מצות עליה לרגל בחג הפסח משאר הרגלים, שיש בה מצות הקרבת הפסח, והקרבת הפסח היא מצוה שיש בה כרת. ועוד, שקרבות היחיד שבשאר הרגלים יש להן תשלומין כל שבעה, ופסח אין לו תשלומין:

הוראות בעקבות התפשטות נגיף הקורונה

יש להישמע להנחיות משרד הבריאות ולהימנע מסיכונים, לדאוג לאזור. יש להימנע מחיבוקים ולחיצות יד, כנאמר בקהלת (ג, ה): "עת לחבוק ועת לרחק מחבק". אין לנשק ספרי תורה ומזוזות. יש להשתעל למרפק או למזחטת נייר. אנשים בעלי מערכת חיסונית מוחלשת, או אנשים עם חום גבוה יתפללו בביתם. תפילות יתקיימו כסדרן בכפוף לנ"ל עדיף בביה"כ מרווח. יש להתפלל לעצירת המגפה בארץ ובעולם. טבילת נשים (בתנאי שאינן בבידוד!) תתקיים כרגיל, (תמיד יש חומר חיטוי במקוה). חתונות יש לקיים את החופה בזמנה בצמצום ולדחות את המסיבה ההמונית לזמן אחר.

תפילה לאומרה בזמן פתיחת ההיכל

ובברכת שומע תפילה:

תפילה כנגד מגפת הקורונה

"יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבטל מעלינו ומעל כל עמך ישראל בכל מקום שהם את נגיף "הקורונה" המפיל חללים בעולם ואין מושיע. אנא ה' מנע מגפה מנחלתך, וכשם שעצרת המגפה בימי מלשה רבנו ואהרן הכהן עליהם השלום, כן תעצר המגפה מעלינו ומעל כל העולם. ויצאו כל בני ישראל מבתיהם ומן הבדוד ברפואה שלימה ובבריאות איתנה לארץ ימים ושנים טובות אמון ואמן."

בברכת "והסיר ה' מוקד כל חלי",

הרב עמוס שושן

ברכת האילנות

היוצא בימי ניסן, ורואה אילנות מלבליים, מברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱ-לֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כָּלֹוּם
וּבָרָא בּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבִים לְהִנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם.**

א. תיקנו רבותינו ברכה זו, מכיון שהלבלוב באילנות הוא דבר שבא מזמן לזמן באופן מחודש, שאדם רואה עצים יבשים שהפריחם הקב"ה (הרא"ה בספר פקודת הלויים, ברכות מג:) ואין לברך ברכה זו אלא פעם בשנה ולא יותר.

ב. גם הנשים יברכו ברכת האילנות בחודש ניסן, ואף על פי שנשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמן מכל מקום ברכת האילנות יברכו.

ג. הטעם, שמעצם מצות ברכת האילנות, היה ראוי לברך בכל זמן, אלא שהטעם שמברכים דוקא בימי ניסן הוא משום שאז מלבליים האילנות, נמצא אם כן שאין הזמן גורם את הברכה, רק הוא תנאי בברכה, ולכן גם נשים יברכו ברכת האילנות.

ד. אין לברך ברכת האילנות אלא על אילנות של מאכל, אבל על אילני סרק שאין מוציאים פירות אין לברך, ומכל מקום אם עבר ובירך על אילני סרק, לא יחזור לברך כשרואה פרחי אילני מאכל.

ה. לא יברך אלא כשרואה שני אילנות, ודי מצד הדין אפילו בשני אילנות ממין אחד, והמברך על מיני אילנות הרבה, הרי זה משובח.

ו. אילנות המורכבים מין בשאינו מינו, יש אומרים, שאין לברך עליהם ברכת האילנות, שהואיל וקיומם נגד רצון הבורא, אין לברך ולהודות להשם יתברך על כך. ויש חולקים ואומרים שהואיל והברכה היא על כללות הבריאה, יכול לברך גם על אילנות מורכבים. ואף על פי שהרוצה להקל לברך עליהם אין למחות בידו, ומכל מקום לכתחילה אין לברך עליהם, שספק ברכות להקל.

ז. מותר לברך על אילנות שהם בתוך שלוש שנים לנטיעתם, אף על פי שהם ערלה, ואסורים בהנאה, הואיל ולא נעשו באיסור, מותר לברך עליהם.

לעילוי נשמת אמו"ר רבי יצחק שושן זצ"ל - נלב"ע יב' תמוז תשע"ז

עלון זה מוקדש:

לרפואת: אברהם ולאח צימרון. שרה בת שמחה. מרים יהודה. ציפורה ויהושע לוי. ביבה אלימלך. ישי הלוי. עור בן עישה. תקוה בת עזיזה. אלנה בת ג'אן. אסנת בת זלבה. מול בת ענולה. אברהם בן רחל. רחמים בן סולטנה. הראל בן אביגיל. אילנה בת סלוחה. ישי ורחל לוי. חנה בת זוהרה. מיטל מוריה אדרי. יוסף בר בן מיכל. יצחק דרעי. מוקמים חיים דרעי הי"ו.

להחיות נעדר צה"ל ושבוייו ובהם: אורון שאול, הרד גולדון, גיא חבר, רון ארד, יהודה כץ, עמי פלדמן, יהונתן פולארד הי"ו.

לעילוי נשמת: הגר"ע יוסף זצוק"ל. הגר"מ אליהו זצוק"ל. רבי מסעוד מלול זצ"ל. רבי יצחק שושן זצ"ל. רבי יעקב שושן, יונה יונה, סופר מנחם, אליאור קדושים, הרב אברהם צוקרמן, יצחק עמיר, נחיר טחום, ישראל אברהם טחן, שלמה בן מרים. יצחק ועמרם אטאם, אורן מועלם, אלדד מייזו, דוד גרוסברג, עמוס דמרי, רזי שלמה, סימנטוב משה יהודה, ישראל בן שושנה, נעים משה, ארדן מורח, יצחק ושמחה אילון, נסים וסוליקה שושן, נדירה שמעון, מנורה לוי, לויט שבת, חנה יצחק, אסתר חרד, אסתר בת תורא, אליזה בת פריחה, תירצה אגרון, אסתר ועבר טחום, דניאל אלימלך, יצחק ולאח אסטרטו, אלדד אדרי, מרים ועטני, עזיזה עמוס, חות יעקב, דנה רחל לוי, נעמה בת מנחם, לאהיה מנחם, זלדה בת חנה, עליזה סך, שרה אליאל, מיסאל ועקני, חסכת שטשטשט, יעשה דק, בריה סופן, מנשה רדי, כנעיה סך, אלס מטיל, אילה שחור יל, ולע"נ הנספים בשואה ובהם: אלכסנדר שנדור, שושנה רוזה, רפאל פריצי, וצציליה צילה לבית משפחת צימרון הי"ד.

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0537788483

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה